

[Oluf Pedersen.]

det, at man faar indkøbt nogle Kanoner, noget Krigsmateriel, som antagelig vil medføre større Fare for, at Danmark bliver indblandet i krigerske Forviklinger, og saa har man gennem Optagelse af Statslaanet ydet et nyt Bidrag til, at Rigdommen her i Landet bliver samlet paa faa Hænder, medens andre bliver fattigere, kort sagt, en slettere Fordeling, end der hidtil har været. Det bliver Resultatet, naar Regeringen gaar ind for et Lovforslag som dette, der helt og fuldt falder sammen med den Højrepolitik, som vi har kendt op gennem Aarene.

Fra vor Side skal der ikke fremføres noget i Retning af Angreb paa vort Fædreland. For mig at se er det tarveligt, naar der fra enkelte Sider fremsættes Udtalelser i Retning af, at vort Land ikke er værd at forsvare. Dette vil jeg gerne have Lov til at protestere imod. Jeg synes, det er urimeligt. Vi fra vor Side ønsker ikke, at der skal drives nogen Vælgeragitation paa Antimilitarismen — jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at Retsforbundet er opstaaet paa en helt anden Maade end Det radikale Venstre —, men naar vi alligevel vender os mod Militarismen, er det, fordi vi ikke tror paa Sikkerhed og Fred gennem Militær.

Her vil jeg gerne have Lov til at sige, selv om der maaske er nogle af de ærede Medlemmer, der ikke kan forstaa det, at den sociale Retfærdighed er af meget stor Betydning for Danmarks Fred. Jeg kan her henvise til, at tilsvarende Udtalelser jo ogsaa blev fremsat fra et andet Partis Side, nemlig fra Det frie Folkeparti, en Dag da en Mand kom til at fremsætte sin Opfattelse lige ud af Hjertet uden at være klar over, at det var i Strid med, hvad hans Parti i øvrigt havde vedtaget.

Jeg tror, man skal være klar over, at det ligger saadan, at det sociale Spørgsmaal har en stor Betydning for Danmarks fredelige Forhold, og at der aldeles ikke er Grund til at tale haanligt om det, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen gjorde for et Par Dage siden.

Jeg protesterer mod enhver Tanke om, at Danmark skal tage Stilling til den Strid, der nu er ude i Verden, og her har jeg Ret og Lov til at tale paa praktisk taget hele det danske Folks Vegne. Derfor var den Udtalelse, der blev fremsat fra konservativ Side for et Par Dage siden af det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, utvivlsomt en Forbrydelse mod det danske Folk og i Strid med Fædrelandets Interesser, men der er jo fremsat Udtalelser fra anden Side, som maaske ikke er stort bedre.

Jeg beklager den Oprustning, som vil blive Resultatet af dette Lovforslag. Det er efter min Opfattelse ikke Udtryk for Tillid til den danske Fred, og jeg har den Opfattelse, at det har stor Betydning, at man giver Udtryk for Tillid til, at vi kan blive holdt udenfor. Jeg tror, det er en dundrende Misforstaaelse at tro paa, at et dansk Militærvæsen kan løse krigerske Opgaver. Vi kan, som det er blevet sagt Gang paa Gang fra de nuværende Regeringspartiers Side, kun konstatere vor Neutralitet, og dertil behøver vi hverken Flyvemaskiner med Bomber eller Luftværnskanoner. Men at tro, at vi som Følge heraf vilde være værgeløse, mener jeg er helt ved Siden af. Jeg mener tværtimod, at med et øget Militærvæsen undergraves den Modstand, som jeg anser for at være Danmarks vægtigste.

Jeg anser derfor et Forslag som dette for at være farligt for Freden, farligt for vort Lands Selvstændighed, og jeg vil anbefale, at man stemmer imod det.

Jeg vil have Lov til endnu en Gang at protestere mod den Tanke, som man i disse Dage fra konservativ Side saa stærkt er inde paa, naar man nu taler om et nordisk Samarbejde, et nordisk Samarbejde, som vi sikkert alle sammen er enige om at tillægge stor moralsk Vægt, nemlig at dette nordiske Samarbejde skal resultere i mere Militær. Jeg synes, det er det groveste Misbrug af en god Tanke, som jeg har været ude for, og jeg synes, at den Tale burde de Konservative stoppe med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Bemærkning skal jeg kun sige følgende: Hvad Det konservative Folkeparti ønsker af Militær, kan det ærede Medlem læse i Betænkningen fra Rigsdagssamlingen fra 1936—37. Han vil sikkert gøre det høje Ting, Offentligheden og sig selv en Tjeneste ved at benytte mere af sin Tid til at læse end til at tale.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at det var ganske naturligt og rimeligt for os at stille Forslag i Udvalget paa den her angivne Maade. Ingen kan være i Tvivl om, at det ikke var Udtryk for, hvad vi ønskede; men Hensigten var, naar Regeringen kom med et Forslag af denne Art, at søge at faa den videre ad den Bane.

Endvidere skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der talte om,